

اصغر عرفان

حامد حجتی

محمد فولادی

حجت الاسلام والمسلمین احمد عجمین

دکتر علی مصباح

محمد علی گرمی

سید مهدی حسینی

محمد کاظم اطمینان

حسن طاهری

سرگذشت یک دیدار

محمد حسین شیخ شعاعی

تقریباً هفت سال پیش

انتشار دیدار آغاز شد با صاحب امتیازی

حجت الاسلام دکتر علی مصباح فرزند آیت الله مصباح یزدی. ایشان دانش موخته دروس عالی حوزه هستند و دکترایشان را از یک دانشگاه کانادایی گرفته اند. دکتر، در همه این عمر صد شمارگی (چند سال آخر، مدیر مسئول هم ایشان بودند) با متانت و صبوری دیدار آشنا را مدیریت کردند. این را هم بگویم که نگاه دقیق و موشکافانه به مسائل و مطالب دیدار آشنا که همیشه با آرامشی درس آموز همراه بوده از ایشان شخصیتی بسیار دوست داشتنی ساخته است. نفردوم دیدار، اولین مدیر مسئول نشریه؛ آقای عجمین است. روحانی خوش اخلاق و خوش حوصله ای که آن وقت ها معاون اداری، مالی مؤسسه امام خمینی بود و الان مسئولیت اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان یزد را بر عهده دارد. یک دیدار کوچک و جمع و جور که فقط برای آدم های توی مؤسسه امام خمینی (ره) منتشر می شد با سردبیری محمد فولادی دانشجوی دکترای جامعه شناسی که در حال حاضر مدیر داخلی ماهنامه معرفت هستند.

با اخذ مجوز و انتشار سراسری دیدار، حامد حجتی وارد میدان شد؛ شاعر و نویسنده ای خوش ذوق که ساختار اصلی دیدار بیش از همه مدیون اوست. او با ۵۶ شماره دیدار آشنا همراه شما بود و بعد که خدا حافظی کرد کارهای قلمی اش را با نشریات دیگری گرفت و مدتی هم سردبیر نشریه پرسمان بود. معاونت صدای استان قم مسئولیت فعلی ایشان است.

بعد از حامد حجتی، سید مهدی حسینی سکان دار نشریه شد. با او دیدار چهره تازه ای گرفت، و اندکی از گذشته اش متمایز شد. آقای حسینی اگر چه شاعر، طنز نویس و نقادی توانا به ویژه در شعرایی است اما به نظر من قبل از این ها یک دبیر موفق ادبیات است و آنچه او بیش از همه چیز به دیدار آورد آن حس شاگرد پروری و گرمای امیدبخش معلمی بود که هنوز هم البته جاری است هر چند پس از شماره ۹۴ مسئولیت سردبیری را به شورای سردبیری را واگذار کردند و کار خود را در حیطه

فرهنگ،

با سردبیری میلاد و زمزمه

ادامه داد.

حالا نوبت شورای سردبیری بود که در خدمت

دیدار باشد با مسئولیت آقای عرفان مردی که تازه

نیامده بود اما دیداری ها تازه اسمش را می دیدند. او دومین

مدیر مسئول دیدار بود که چون نمی خواست نامی توانست در

دیدار بماند نگذاشت اسمی از او ببرند تا سه سال، در حالی که

حضورش در همه بخش های دیدار بسیار پررنگ بود. از آنهایی نبود که

اسمشان باشد خودش نباشد. خودش بود اما اسمش نبود. بعدها

استعفاداد ولی دوباره او را برگرداندند. این بار شرط کرده بود فقط جانشین

مدیر مسئول باشد اما... بماند. همین قدر بگویم که بعید می دانم کسی را

بتوان در دنیای روزنامه نگاری پیدا کرد که مثل آقای عرفان نسبت به نشریه ای که

تولید می کند حساس باشد حتی در جزئی ترین موارد.

بد نیست از برخی دوستان دیگر هم نام ببرم که هر یک زمانی تحریریه دیدار را

رهبری می کردند. حسن طاهری از نویسندگان فعال و متعهد به ویژه در زمینه دفاع

مقدس، مدتی دبیر تحریریه بودند و الان هم سردبیری فصل نامه فرهنگ پویا با

ایشان است. نفر بعد محمد کاظم اطمینان است؛ جوان مؤدب و دقیق و منظمی

که همکاری اش را با روابط عمومی و دبیری برخی سرویس ها شروع کرد و بعد

دبیری تحریریه دیدار را عهده دار شد، و بالاخره محمد علی گرمی مدیر داخلی

دیدار که آنچه در دیدار انجام می دهد بیش از آنی است که باید انجام دهد.

صفت مرد بحران ها برانزده اوست چرا که در همه فراز و نشیب های دیدار

محکم ایستاد و تا توانست جاهای خالی را پر کرد تا کسی جای خالی دیدار

را نبیند. این کوتاه ترین گزارشی بود که می شد از سرگذشت دیدار آشنا به

شما داد. قصدمان هم این بود که لحظاتی دل شما را با این مسیر ۸۰۷

ساله همراه کنیم و دیوار غربت را از پیش رویتان برداریم تا راستی

راستی آن چه میان ما و شما می ماند آشنایی باشد و آشنایی!

و گرنه با این یادداشت کوتاه و این یادکردهای کوتاه تر

نمی شود حتمی را که دوستان قدیمی و تازه شماردر

دیدار کشیده اند توصیف کرد. جر همشان با

مولای ما همه... باشد که باز ببینیم

دیدار آشنا را!

